

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 maja 2026 r.

sprawy **A. W.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 31 października 2025 r., sygn. akt X Ka 655/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie

z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt IV K 976/22,

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

[J.J.]

UZASADNIENIE

A. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt IV K 976/22, na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności za to, że w dniu 13 kwietnia 2022 r. w W. przy ul. K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, stanowiących 114 - 380 porcji handlowych ziela konopi innych niż włókniste; 2262 porcji handlowych 4-CMC; 63 - 94 porcje handlowe amfetaminy; 47 porcji handlowych 3-CMC; 14 porcji handlowych psylocyny; 455 porcji handlowych MDMA i 59 porcji handlowych żywicy konopi, tj. za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczając oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Ponadto wyrokiem tym Sąd Rejonowy:

- na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/1810/22/N w pkt od 1 do 13, poprzez ich zniszczenie;

- na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/284/22/P w pkt 2 i 3;

- na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić A. L. przedmiot wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych nr II/284/22/P w pkt 1.

Sąd Okręgowy w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji obrońcy, wyrokiem z dnia 31 października 2025 r., sygn. akt X Ka 655/25, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Obrońca skazanego wniósł kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości i zarzucając „rażące naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku przez Sąd nienależycie obsadzony, albowiem w składzie orzekającym zasiadały osoby powołane na urząd sędziego z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia

2017 roku, co — w świetle art. 45 Konstytucji RP oraz art. 6 EKPC — narusza standard Sądu niezależnego, bezstronnego i ustanowionego ustawą, a tym samym stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą powodującą konieczność uchylenia wyroku”.

Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, zatem podlega rozpoznaniu i oddaleniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W sprawie nie wystąpiła sygnalizowana w kasacji obrońcy bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., w związku z udziałem w składzie orzekającym Sądu odwoławczego sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie X.Y. i X.Y.1.

W świetle uchwały połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20 oraz uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, sam fakt powołania sędziego sądu powszechnego przez kwestionowaną Krajową Radę Sądownictwa nie pozwala jeszcze na przyjęcie, że w sprawie ujawniła się bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. zasadnie przyjęto, że choć Krajowa Rada Sądownictwa, ukształtowana w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób wyłaniania reguluje Konstytucja RP (w szczególności w art. 187 ust. 1), to jednak brak podstaw do przyjęcia *a priori*, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja

zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach.

W konsekwencji, sam fakt powołania na urząd sędziego sądu powszechnego z udziałem tzw. neo-KRS nie oznacza automatycznie, że skład sądu powszechnego, w którym bierze udział tak powołany sędzia, dotknięty jest bezwzględną przyczyną odwoławczą z uwagi na nienależytą obsadę. Niezbędne jest przeprowadzenie wieloaspektowego testu, o którym mowa w przywołanych wcześniej uchwałach Sądu Najwyższego, celem ustalenia, czy istnieje powiązanie między powołaniem danego sędziego na urząd a wyrażonym przez niego poparciem dla określonego środowiska politycznego, a skarżący zobowiązany jest wykazać w kasacji, że wadliwość procesu powołania danego sędziego prowadziła do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Autor kasacji wystąpienia takich okoliczności w odniesieniu do sędziów X.Y. oraz X.Y.1 nie przedstawił. Okoliczności wskazujących na brak bezstronności i niezależności tych sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie z uwagi na dające się ustalić okoliczności związane z ich powołaniem do sądu wyższej instancji nie dopatrył się również Sąd Najwyższy z urzędu w oparciu o dane dostępne w domenie publicznej. Dodać przy tym warto, że Sąd Najwyższy dokonywał już takiej oceny w odniesieniu do sędziego X.Y. w co najmniej dwóch sprawach (II KS 29/25 i II KK 456/25), nie stwierdzając podstaw do przyjęcia, iż skład sądu z udziałem tego sędziego był nienależycie obsadzony.

Z tego względu, wobec niepotwierdzenia się podniesionego w kasacji uchybienia oraz brak na obecnym etapie podstaw do stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z urzędu, zasadne stało się oddalenie niniejszej kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, przy czym o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego na podstawie art. 637a w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[J.J.]

[a.t.]